

РЕШЕНИЕ

№ 1979

гр. София, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12141** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Изпълнителна агенция „Медицински одит“, чрез процесуален представител, срещу Решение от 28.10.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 13-ти състав по нахд № 4954/2021 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 22 от 04.03.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), с което на [фирма], на основание чл.116ж, ал.2 от Закона за лечебните заведения, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 7г, ал. 2, т. 3 от Закона за лечебните заведения.

В касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон. Оспорени са изводите на СРС за допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство. Твърди се, че в НП, а и в АУАН се съдържа ясно и конкретно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и всички реквизити, изискуеми съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Изложени са доводи, че извършването на нарушението е безспорно доказано и по отношение на същото не е налице основание за приложение на чл. 28 ЗАНН. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди наказателното постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез пълномощник, изразява становище за неоснователност на

касационната жалба. Подробни аргументи за законосъобразност на обжалваното решение излага в писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е възприел следната фактическа обстановка: ИАМН извършила проверка по документи на [фирма], [населено място]. С Констативен протокол № КП - 13-553 от 15.09.2020 г. били дадени 6 задължителни предписания на управителя на дружеството - жалбоподател:

1. Със заповед, управителят на [фирма], в срок до 30.09.2020г. да разпореди изготвянето на бланка „Заявление за допълнително поискани услуги“, съгласно чл.24а, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС № 119 от 22.05.2006 г., изм. ДВ, бр. 29 от 7 април 2017г.;

2. Управителят на [фирма], в срок до 30.09.2020г. да изготви заповед, с която да сведе до знанието на началниците на отделения въвеждането на образец „Заявление за допълнително поискани услуги, съгласно чл. 24а, ал. 1, т.1 и 2“ от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ;

3. Управителят на [фирма], в срок до 30.09.2020г. да изготви заповед за промяна на ценоразписа, в частта „цени за допълнително поискани от здравноосигурени пациенти услуги“, като те бъдат посочени съгласно чл. 24а, ал.1, т.1 и 2“ от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ;

4. Управителят на [фирма], в срок до 30.09.2020г. да изготви заповед, с която да отмени декларацията по чл. 2, ал.3 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ;

5. Управителят на [фирма], в срок до 30.09.2020г. да изготви заповед, с която да отмени своя Заповед № РД 01-42/18.12.2014 г., в която е определил реда за заявяване, ползване и заплащане на пакети „допълнителни здравни услуги“;

6. Управителят на [фирма], в срок до 01.10.2020г. да уведоми Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за изпълнение на предписанията.

С писмо от 30.09.2020г. лечебното заведение уведомило ИАМН за изпълнени предписания. От ИАМН била извършена проверка и прието, че дадените предписания не са изпълнени.

При тези факти СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуланите правила, а от обективна страна жалбоподателят не е осъществил състава на административно нарушение по чл. 7г, ал. 2, т. 3 от Закона за лечебните заведения.

Решението е правилно, с допълване на мотивите на въззивния съд, както следва:

В АУАН и в НП се съдържа подробно описание на задължителните предписания, дадени на лечебното заведение, както и извършените действия, съответно издадените актове в изпълнение на тези предписания. Както правилно е прието от СРС, в

постановлението, а и в АУАН, липсва ясно и конкретно описание на изпълнителното деяние – не е посочено дължимото поведение от лечебното заведение, съответно действията, които е следвало, но не е изпълнило в изпълнение на дадените му предписания. Декларативното изявление за неизпълнение на съответното предписание и посочване на неизпълнени правни норми не представлява описание на нарушението. Още повече, че съгласно обстоятелствената част на НП и установеното от СРС, е видно, че са предприети действия и са представени доказателства за изпълнение на всяко едно от предписанията. Липсата на ясно посочване в какво конкретно се състои неизпълнението им представлява съществено процесуално нарушение, доколкото ограничава правото на защита на наказаното лице, което следва, въз основа на съставения му акт и НП, да е запознато за кое свое деяние е санкционирано и до голяма степен ограничава съдебния контрол за законосъобразност на постановлението.

На следващо място словесното описание на нарушението - неизпълнение на задължително предписание, незаконосъобразно е съотнесено към нормата на чл. 7г, ал. 2, т. 3 от ЗЛЗ, която регламентира правомощията на служителите на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", в т.ч. да дават задължителни предписания с определен срок и да следят за изпълнението им. Разпоредбата е диспозитивна и не вменява конкретни задължения, поради което няма как да бъде нарушена. В случая противоправното поведение на лечебното заведение е следвало да бъде квалифицирано като нарушение по чл. 116ж, ал.1 вр. ал.2 от ЗЛЗ. Както изрично е предвидено в чл. 116ж, ал.2 от ЗЛЗ, отговорността се ангажира за нарушение по ал. 1 на същата норма, а не за такова по чл. 7г, ал. 2, т. 3 от ЗЛЗ. Несъответствието между словесното описание и правната квалификация на нарушението всякога е съществен порок в НП и като такова - основание за неговата отмяна.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.10.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 13-ти състав по нахд № 4954/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.